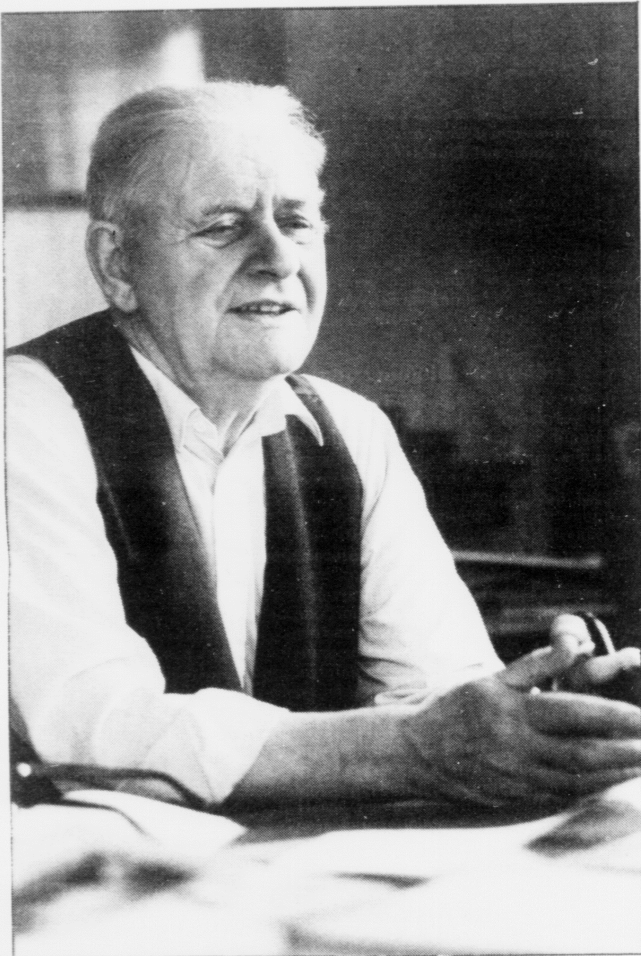

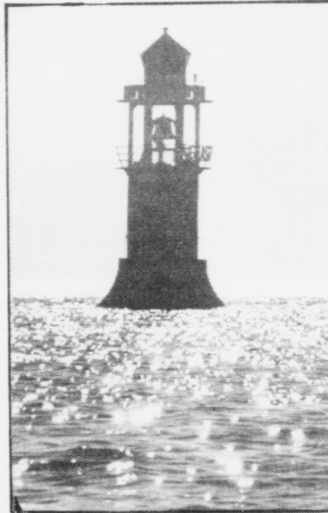
Ålandsoyar

Fyrst í 70-árunum vitjaði Samal Johansen í Ålandsoyggjunum og hevur hann síðani tá víst hesum litla og sjáldsama oyggjabólki sín serstaka áhuga.

Tíðindablaðið Sosialurin hevur biðið Samal um at greiða lesarum okkara frá ferð síni í Ålandi og annars um hetta forvitnisliga og vakra land, ið fleiri og fleiri føroyingar vitja í summarfrítíðini.

Hóast árið er ungt og leingi er til summarfrítíðina, so eru tað tó tey, sum longu nú leggja sær frítíðina til rættis. Kanska henda greinarøðin og ferðafrásøgnin úr Ålandi kann vekja áhugan hjá føroyingum fyri okkara norðurlenska granna.

Gustaf Dalens-vitin í Åland

Sámal Johansen heldur her fram við ferðafrásøgn síni frá eini ferð í Ålandi í 1971

2. partur

Eg dugi ikki at siga um álendingar gera stórvægis við kópaveiðu í dag, men tað er í hvussu er ikki langt síðani, teir hildu uppat. Vit vóru eina ferð á oyinni »Björkør«, har sóu vit í búðum niðri við sjóvarmálan tunnur við lakspiki av kópum.

Á Björkør býr einki fólk nú, sjálv oyggin og tær smáu oyggjarnar og hólmarir tætt við Björkør eru friðað

øki, har sleppur ikki hvør sum helst á land. Tað vildi so væl til hjá okkum, at hjúnini Grønstrand vóru væl kend við ein mann, sum var álitismaður hjá myndugleikunum. Hesin maður æt Valter Danielsson, hann kom við okkum við sinum egna báti til Björkør.

Fólk, sum vitja friðaða øki, verða m.a. biðin um at fara varliga, tá tey nærkast fuglareiðrum. Verður ungammaman örógvað so, at hon rýmir av reiðrinum, eru ungarnir hjálparleysir, tí rovfuglar eru altíð til reiðar at taka teir. Á skerum eru skýli laðað, hetta eru leivdir av stillum, sum skergarðsbúar gjørdur sær í farnari tíð, tá jagt var ein tyðandi vinnuvegur, ansið eftir hesum minnum, oyðileggi tey ikki.

Dálkið ikki sjögvinn við strendurnar, dálkið heldur ikki uppi á landi. Savnið saman alt órudd: blikk, fløskur, pappir og plastikk, takið alt burturkast við tykkum, dálkið ikki náttúruna í skergarðinum.

Friðingin av økinum rundan um Björkør er gjørd.

1. fyrri at verja og varðveita ta eyðkendu náttúruna í skergarðinum.

2. fyrri at fáa frið til visundarligar kanningar.

3. fyrri at sjófuglurin skal fáa frið, so at hann kann nærast.

Annars var tað, ið vit sóu av Ålandshavinum ógvuliga deytt, einstakir mäsar vóru at siggja, tað var alt.

Í tí friðaða økinum er forboðið:

at seta upp tjöld og kynda eld,

at fara á land við hundi,

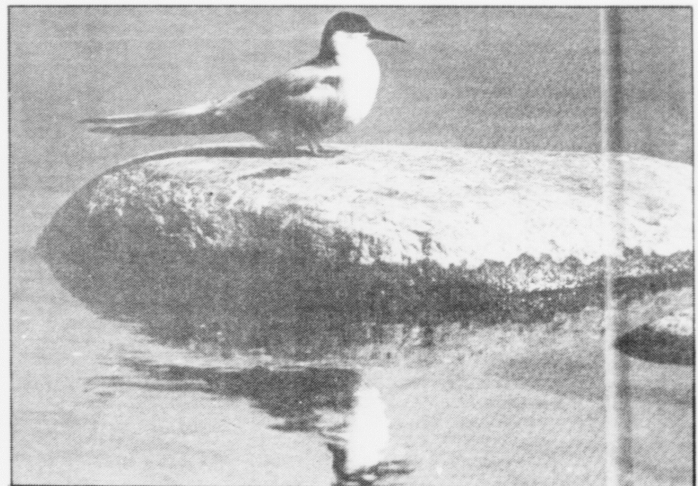
at gera seg inn á viðavøkstur og at henta blómur,

at jaga ella drepa nakað dýr,

at brúka bátar, ið sigla skjótari enn 7 mál,

at fara á land í tíðini millum 1. april og 31. juli.

Undantøk kunnu gerast, so um onkur

Álendingar hugsa nógv um umhvørvið og náttúruna. Nógv øki eru tí friðað eitt nú fyrri at sjófuglurin skal fáa frið, so at hann kann nærast